

beretninger angaar, kan jeg naturligvis ikke gaa i Detailler, men jeg kan dog sige, at de viser, at fremmede konservative og nationalistiske Kredse naturligvis ser paa Forslaget med Uvillie, medens det hilses med saa meget større Tilfredshed som et godt Eksempel, jo længere vi gaar til Venstre. Dette er jo, hvad man kunde vide i Forvejen, og hvad for Resten ogsaa Udtalelser i den internationale Presse har vist.“ Der henvises altsaa her foruden til Gesandternes Indberetninger ogsaa til Presseudtalelser. „Jeg maa derfor sige, at de Stemmer, der har naaet os fra Udlandet, hverken har haft en positiv eller en negativ Betydning for mig.“ Dette Spørgsmaal har allerede tidligere været drøftet, men nu har vi jo i Udvalget opnaaet Tilladelse til at se disse Indberetninger fra Gesandterne, og idet jeg understreger, at der her i Udtalelsen er gjort Forskel paa Presseudtalelser og Gesandternes Indberetninger, og at altsaa den Forklaring, som tidligere har været givet fra Ministerbanken, ikke er fyldestgørende, vil jeg gerne som mit almindelige Indtryk af disse Indberetninger — som vi jo ikke har Lov til at omtale i Enkeltheder — efter at have gennemgaaet dem alle kun sige, at der ikke af Gesandterne er indberettet en eneste Udtalelse fra en ansvarlig Statsmand, som kan tages til Indtægt for Afrustningsforslaget, og at Forsvarsministerens Udtalelse i dette Interview derfor er positivt i høj Grad vildledende.

Ordføreren (P. Munch): Vi har, som det ogsaa fremgaar af det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser, indenfor Udvalget været enige om ikke at dele denne Diskussion i forskellige Stykker, men at tage Forhandlingen om Militærspørgsmaalet ved tredie Behandling. De Udtalelser, der nu er fremsat, og som det ærede Medlem Hr. Pürschel har ment det nødvendigt at fremsætte allerede i Dag, forekommer mig ikke at give Grund til at afvige fra den Tanke, der i øvrigt har samlet os, først at tage den egentlige Forhandling ved tredie Behandling.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Som det vil erindres, blev der i Fjor Foraar lige umiddelbart før Rigsdagens Hjemsendelse af de konservative Medlemmer i Udvalget angaaende Afrustningsforslaget

fremsat nogle Spørgsmaal, som man ønskede besvaret af Hærens og Flaadens Ledelse. Disse Spørgsmaal blev besvaret, og man ventede med Besvarelsen indtil lige umiddelbart, før Udvalget blev nedsat i Aar, for at den kunde komme til at ligge saa nær op til Tiden som muligt. Medens den Besvarelse, der kom fra Hærens Ledelse, holdt sig til det, der var spurgt om af Udvalget, delte Marinens Besvarelse, den kommanderende Admirals Besvarelse af Spørgsmaalene sig i to Afsnit; man svarede først paa det, Udvalget havde spurgt om og ønsket Oplysning om, og gav derefter en Tilføjelse, som intet havde med Besvarelsen af Spørgsmaalene at gøre. Vi sendte derefter fra Ministeriet til Udvalget Besvarelsen af det, der var spurgt om, og tilføjede, at der i Admiralsens Skrivelse fandtes Ting, som intet havde med Besvarelsen at gøre, og som vi derfor havde tilbageholdt.

Paa det Grundlag spurgte Udvalget, om det ogsaa maatte faa den øvrige Del af Indberetningen, og det fik den. Nu vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem yderligere havde ønsket de tre Bilag, som jeg forstaar, at Admiralen maatte ønske, at Udvalget faar i Hænde, hvis det ærede Medlem ønskede disse 3 Bilag, som intet som helst har med Besvarelsen af de stillede Spørgsmaal at gøre, saa kunde han i Udvalget have anmodet om dem, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at Ministeriet ikke finder det ringeste i disse Bilag, som skulde kunne begrunde, at vi skulde holde dem tilbage, fordi de muligt kunde blive generende for os; jeg er tilbøjelig til at tro, at det snarere vilde blive generende for andre. Men de havde intet som helst med Spørgsmaalet at gøre, og derfor blev de holdt tilbage. Hvis derfor Udvalget atter vil træde sammen og komme med en Anmodning om at faa dem, skal de med Glæde være til Tjeneste. Jeg er dog ikke ganske sikker paa, at man vil faa tydelig Fornøjelse af dem.

Dernæst skal jeg til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig Gesandternes Indberetninger, bemærke, at jeg her straks, da der fremkom et Interview, som det ærede Medlem i Dag opholdt sig ved, erklærede, at det var ikke et Interview, men en fri Gengivelse af en Samtale, som man havde givet Interviews Form, og jeg erklærede straks i Pressen,